

Baba iarna intră-n sat...

Otilia Cazimir

Alergând, ca de năpastă,
Au venit buluc pe coastă
Doi băieți
Mai isteți,
Să dea veste
La neveste
C-au văzut în deal la stână,
Coborând din vârful de munte,
Peste ape fără punte,
Iarna sură și bătrână...

Mai târziu, mai pe-nserat,
A intrat și baba-n sat:
Uite-o-n capul podului,
În vâzul norodului,
Pe-un butuc de lemn uscat,
Cu cojoc de căpătat,
Cu năframa de furat,
Cu catrința de aba
Vântul să-l strecoare prin ea!
Și cum suflă-n pumnii reci,
Scoate pâcla pe poteci,
Iar pe fund de văi destramă
Neguri vinete, de scamă...

Și-au ieșit băieții mici,
Mici și mulți
Și desculți,
Și câțiva mai măricei
Cu biciuști și cu nuiiele
Și cu prăștii subțirele,
Să alunge de pe-aici
Iarna cea cu gânduri rele...
Doamna-gerului, bătrâna,
S-a sculat de la pământ.
Și-nălțând spre cer o mână,
Ca o cumpănă uscată
De fântână.

A pornit în jos pe vânt,
Încrunțată,
Blestemând,
Și-a lăsat în urma ei

POEZII ONLINE

Promoroacă și polei;
Pe ogoare,
Corbi și cioare
Prin păduri,
Lupii suri,
Și de-a lungul drumului
Numai scama fumului...